

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 16/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť K. K., t. č. vo väzbe L., zastúpeného advokátkou JUDr. J. M., K., vo veci namietaného porušenia práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2006 doručená sťažnosť K. K., t. č. vo väzbe L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namietal porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

Zo sťažnosti vyplynulo, že na základe trestného oznámenia T. S. je sťažovateľ od 26. februára 2004 trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania trestného činu vraždy v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 k § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že 6. januára 2004 sťažovateľ v osobnom motorovom vozidle na parkovisku vo V. ponúkol T. S. 50 000 Sk za fyzickú likvidáciu určených osôb. Napriek tomu, že svedok T. S. neovláda slovenský jazyk, bol do konania pribratý tlmočník až 29. januára 2004. Dňa 28. februára 2004 rozhodol Okresný súd Trnava o vzatí sťažovateľa do väzby z dôvodov podľa § 67 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005. Dňa 26. júla 2004 bola krajskému súdu podaná proti sťažovateľovi obžaloba. V priebehu konania pred krajským súdom sťažovateľ požiadal o prepustenie z väzby, pričom vo svojej žiadosti uviedol podľa svojho presvedčenia rad objektívnych dôvodov vyvracajúcich pravdivosť jednotlivých skutočností, ktoré uvádza vo svojej výpovedi svedok T. S. Dňa 31. januára 2006 bol podaný návrh na predĺženie lehoty trvania väzby, v ktorom krajský súd podľa tvrdenia sťažovateľa opomína, že tvrdenia svedka T. S. zakladajúce podozrenie proti sťažovateľovi ako dôvod väzby boli v priebehu konania vyvrátené. Dňa 1. februára 2006 bol návrh na predĺženie väzby doručený sťažovateľovi. Dňa 7. februára 2006 odoslal sťažovateľ najvyššiemu súdu svoje vyjadrenie k návrhu na predĺženie lehoty trvania jeho väzby, v ktorom poukázal na to, že prestali existovať dôvody jeho väzby tým, že preukázal nepravdivosť skutočností, na ktorých bola väzba založená. Uvedené vyjadrenie bolo doručené najvyššiemu súdu 9. februára 2006, avšak najvyšší súd už 8. februára 2006 vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým vyhovel návrhu na predĺženie väzby.

Krajský súd a najvyšší súd svojím postupom a napadnutým rozhodnutím o predĺžení väzby napriek tomu, že podľa názoru sťažovateľa od istého momentu prestali existovať dôvody väzby alebo boli natoľko oslabené, že už nemohli odôvodniť ďalšiu väzbu, porušil právo sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 3 dohovoru a tým, že v rozpore s princípom kontradiktórnosti neprihliadol na argumenty proti predĺženiu jeho väzby a že nebol vytvorený opis jeho trestného spisu čím vznikli prieťahy v konaní porušil aj jeho právo podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľ navrhol aby ústavný súd vydal tento nálezh:

1. Právo K. K. zaručené čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Krajského súdu v Trnave a Najvyššieho súdu SR pri predlžovaní väzby nad dva roky v trestnom konaní sp. zn. 1 T 7/04 nedôvodnosťou ďalšej väzby a prietahmi konania vo väzobnej veci porušené bolo.

2. Právo K. K. zaručené čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Krajského súdu v Trnave – nedodrzaním zásady kontradiktórnosti rozhodovania pri predlžovaní väzby a nevyhotovením opisu tr. spisu sp. zn.: 1 T 7/04 v tejto väzobnej tr. veci porušené bolo.

3. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Ntv 6/2006 zo dňa 08. februára 2006 v časti – predlženie väzby K. K. do 30. júna 2006 sa zrušuje. Príslušný súd je povinný po obdržaní tohto nálezu bezodkladne rozhodnúť o prepustení K. K. z výkonu väzby. Pri tomto rozhodovaní je príslušný súd povinný spravovať sa právnym názorom ústavného súdu.“

2. Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd - prostredníctvom jeho splnomocnenej právnej zástupkyne - vyzval sťažovateľa listom z 15. novembra 2006 k odstráneniu nedostatkov podania tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde a najmä, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy upravil zmätočný petit predmetnej sťažnosti, pretože - na jednej strane namieta porušenie označených práv krajským súdom, ale na druhej strane už žiada zrušenie rozhodnutia najvyššieho súdu, bez toho, aby v petite sťažnosti namietal porušenie označených práv aj najvyšším súdom;

- vo vzťahu k najvyššiemu súdu v texte sťažnosti namieta nedostatok urýchleného konania, čl. 5 ods. 4 dohovoru však priraduje k postupu krajského súdu a tento článok dohovoru spája s „kontradiktórnosťou“;

- ústavný súd pripomína, že pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie princípu kontradiktórnosti aj najvyšším súdom, musí sa to premietnuť aj do petitu sťažnosti, ktorý musí byť v súlade s obsahom predmetnej ústavnej sťažnosti.

Právna zástupkyňa sťažovateľa uvedenú výzvu prevzala 20. novembra 2006, na túto však do dnešného dňa vôbec nereagovala.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania (...).

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, obsahovala zmätočný sťažnostný návrh (petit), a sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu - prostredníctvom svojej právnej zástupkyne - neodstránil konkrétne nedostatky svojej sťažnosti, na ktoré bol výslovne upozornený v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, dokonca na výzvu ani nereagoval, sťažnosť bolo potrebné po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2007